

Tristoletnica smrti velikega zvezdoslovca Janeza Keplera

Janez Kepler je bil rojen 27. novembra leta 1571. Bil je sin siromašne plemiške rodbine, ki je v najtežjih okoliščinah dovršil svoje bogoslovne nauke v Tübingenu. Ze kot dijak je kazal veliko zanimanje za naravoslovje, zlasti za astronomijo in se je silno poglobil v nauke slavnega zvezdoslovca Kopernika.

Leta 1594. je postal »deželni matematik« na Štajerskem. To mesto so mu dali štajerski plemiči, da so mu omogočili nadaljevanje njegovih študij. Kepler je popolnoma opravičil nade, ki so jih štajerski »deželni stanovci« stavili nanj, kajti že leta 1596. je izdal večje delo o »harmoniji sfer«, kjer dokazuje neko skladnost v gibanju in kroženju planetov. To delo ga je seznanilo z znamenitim češkim zvezdoslovcem Tycho-m de Brahe, ki ga je leta 1601. poklical k sebi v Prago kot svojega pomočnika. Še tega leta (1601) pa je Tycho Brahe umrl in Kepler je postal njegov naslednik kot zvezdoslovec in matematik Rudolfa II., ki se je po tedanji šegi silno zanimal za zvezde, zlasti pa za prerokovanja iz zvezd (astrologija). Kepler je z veliko vnemo nadaljeval delo svojega prednika, posebno natanko pa je proučeval gibanje planeta Marsa.

Leta 1609. je izdal svoje glavno delo »Novo zvezdoslovje«, dve leti kasneje pa svoje delo o principih daljnogledov.

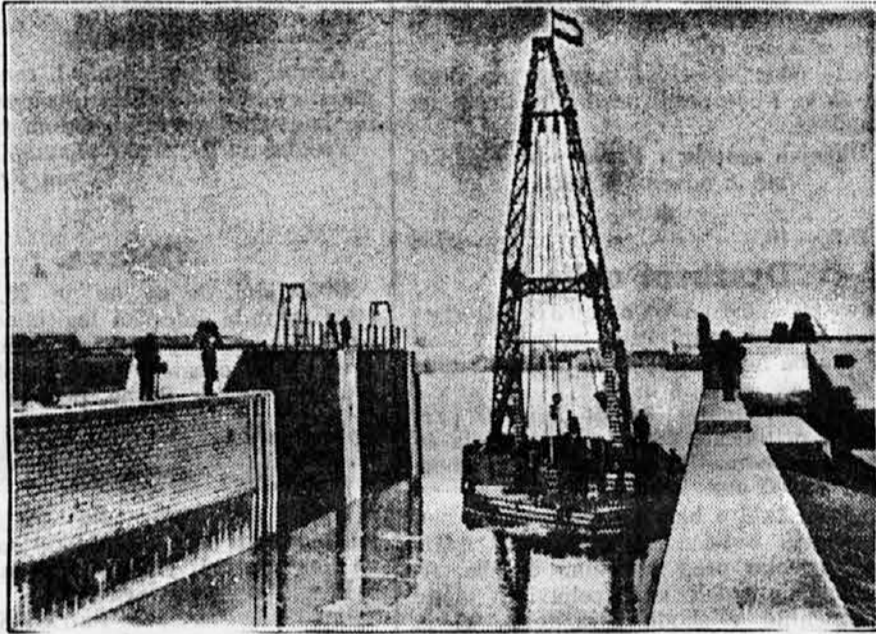
Ko so pa Rudolfa II. pregnali, je Kepler izgubil svojega zaščitnika in zaradi pomanjkanja denarja je moral sprejeti ponudbo zgornje-avstrijskih deželnih stanov, ki so ga povabili kot učitelja matematike v Linz. Tja se je Kepler preselil leta 1612. Tu je nadaljeval svoje študije o planetih in je izdal leta 1618. delo,

kjer je obširno utemeljil in razložil od njega odkrite zakone o premikanju planetov.

Kepler pa je imel na svoja stara leta nesrečo, da mu leta in leta niso izplačevali njegove

plače. Ko se je svota zaostankov že zvišala na 12.000 goldinarjev, kar je bilo v tedanji dobi že prav čedno premoženje, se je Kepler l. 1630. odpravil na pot v Regensburg, kjer je hotel pred državnim zborom zastopati svojo pravico. V Regensburgu pa ga je 15. novembra 1630. smrt rešila vseh skrbi.

Nov jez pri zaiderskem jezeru.

Od leta 1910. naprej že izsušujejo zaidersko jezero. Čim bo delo gotovo, bo Holandija pridobila veliko nove plodne zemlje, skoraj za sedmino njene sedanje površine. Velik del jezera pa bodo pustili tako kakor je. Da pa bo mogoča zveza med jezerom in Severnim morjem, morajo napraviti celo vrsto jezov in zapor. Slika nam kaže tak jez (zapor), skozi katero se ravno pelje prva ladja.

Nekaj o čaju

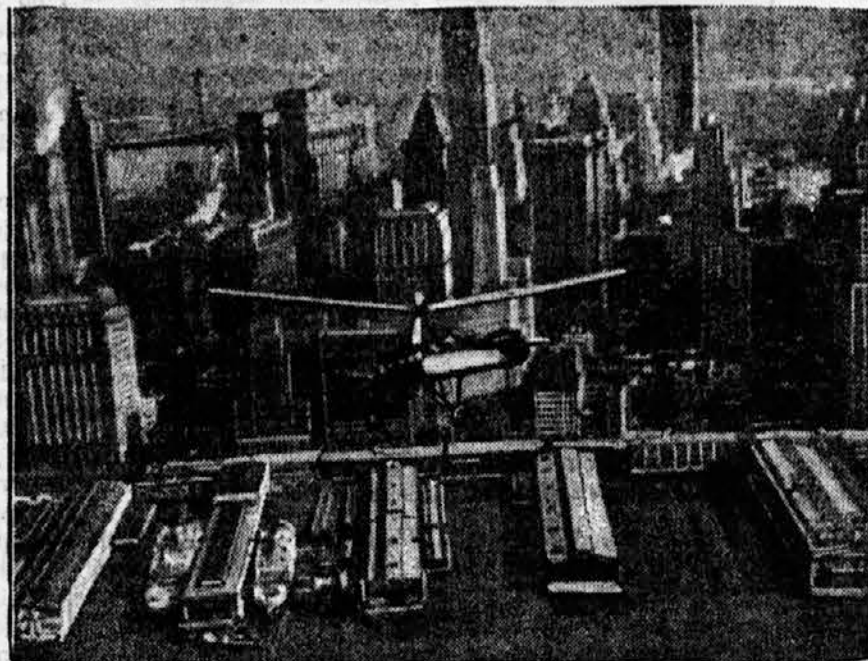
Klasična dežela čaja je Anglija, kjer igra čaj neprimerno večjo in važnejšo vlogo kakor pa kava. Zato so v Angliji že jako zgodaj začeli poskušati, kako bi kakovost čaja kar največ mogoče izboljšali. Posebno pozornost so posvečali vodi, s katero pripravljajo čaj, in z dolgotrajnimi in številnimi poskusi so dognali, da je treba razne vrste čaja mešati tako, da mešanica odgovarja vodi, ki se nahaja v dotičnem kraju. Ustanovili so celo posebno komisijo, ki je preiskovala vodo v raznih krajih Anglije in na podlagi teh preiskav ugotavljala, kakšne vrste čaja so za ta ali za oni kraj najbolj prikladne. Mešanice čaja za severno Anglijo so torej čisto drugačne kakor mešanice za srednjo ali za južno Anglijo, kjer je voda znatno bolj mehka kakor na severu. Umetnost mešanja čaja se ravna torej po zemljepisni legi.

Vodo dele na več skupin: v trdo vodo, v srednje-trdo, v mehko in v zelo mehko; treba pa se je ozirati tudi na to, koliko apna, železa itd. ima ta ali ona voda v sebi, če hočemo določiti pravilno in dobro mešanico. Nekdaj je vsak trgovec s čajem razne vrste čaja mešal sam po svojem okusu; sčasoma pa so velike trdke spoznale, da je to delo tako obsežno, da ga more izvršiti le močna in velika organizacija. Ta naloga je bila jako težavna, ker je bilo treba preiskati nešteto raznih vod. Pravzaprav bi bili morali preiskati vodo za vsako vas, kar pa ni bilo mogoče, in zato so ugotovili vsaj približno najboljše mešanice. Če pa je že enkrat pravilna mešanica določena, ta tudi ne drži vedno, ker se kakovost vode v teku let izpreminja in je treba zato vodo vedno znova preiskovati in določiti vedno nove mešanice vsaj za vsak okraj. Angleški trgovci s čajem dobivajo torej iz različnih krajev dežele vedno nove pošiljave domače vode v preiskavo. Londonska voda n. pr. velja v glavnem za srednje-trdo, so pa tudi kraji v Londonu, ki imajo zelo trdo vodo in isto velja za vsak tak okraj v Londonu drugačna mešanica čaja. Velike trdke imajo na razpolago po 80-90 mešanic čaja tako da lahko postrežejo vsakemu okraju s pri-

merno mešanico. Tudi trgovski potniki si prizadevajo dognati, kakšna mešanica je ta ali oni okraj najboljša.

Tudi najboljša mešanica pa nič ne pomaga, če ni čaj pravilno kuhan. Važno je tudi, da je čaj shranjen vedno na suhem, ker se čaj jako rad navzame vlage in duha po raznih drugih predmetih, kar čajnemu okusu silno škoduje. Predsednik Zveze angleških trgovcev s čajem priporoča sledeči način pripravljanja čaja kot najboljši:

Vzemi za vsako osebo žličko čaja. Čaj polni z vodo, ki je pravkar zavrela, potem pa ne sme več vreti. Posodo, najbolje lončeno, postavi na topel kraj, čaj naj pa le par minut »vleče«. Tako pripravljen čaj ima odličen okus.

Letalo nad nebotičniki.

To letalo lahko leti nad nebotičniki, pa tudi med njimi, ker se lahko dvigne v zrak brez zaleta, in ravno tako se lahko tudi navpik spusti na tla.

Strah pred stroji

Nedavno je neki tehniški list postavil javno vprašanje na delavce v raznih obratih in podjetjih s prošnjo, naj odgovore in opišejo občutke, ki jih navdajajo, kadar delajo pri strojih. Odgovorov je dobilo uredništvo lista precej lepo število, a skoro iz vseh odgovorov je bilo razvidno, da se delavci le s strahom izražajo o strojih. Strah pred stroji je tako velik, da delavca preganja še ponoči. Strojniki v neki veliki tovarni trdi, da so delavci pri strojih mnogo bolj občutljivi in razburjivi kakor ročni delavci. Neki drugi delavec zopet trdi, da pomeni predolgo delo pri strojih počasno odmiranje vsakega človeškega čutenja. Mnogi delavci sovražijo stroje, ker jih dolgoletno delo pri strojih zaziblje sicer v neko sigurnost, da se jim ne bo nič zgodilo, stroj pa vendar zavrtno preži na človeka, da ga zgrabi ob prvi priliki. In zopet neki drugi delavec piše, da je strojni delavec veliko bolj sprejemljiv za vsak pouk, samo o svoji varnosti glede stroja noče strojni delavec nič slišati in se za razne varnostne naprave nič ne briga. Če se pa kje pripeti kakšna nesreča, ljudje pred stroji kar beže. Večina delavcev pa je mnenja, da bi ljudje še danes mnogo bolje živeli, če bi strojev ne bilo.

Svetoven banket za 11.000 oseb

V noči od sobote na nedeljo so priredili banket (svečano večerjo), kakršnega zgodovina še ne pozna. Banketa so se udeležili bogati industrijalci vsega sveta, toda ti se niso zbrali na enem kraju, ampak so ostali vsi lepo doma, pa so se vseeno udeležili banketa.

V Pittsburgu je namreč neki bogat industrijalec zgradil veliko stanovanjsko naselbino za svoje delavce. Otvoritev te naselbine pa je sklenil bogati mož proslaviti tako, da je priredil bankete po vseh večjih mestih sveta, toda vse ob isti uri in povsod so jedli enake jedi in vsi so po radiju poslušali iste govore.

V Berlinu se je banket pričel ob pol dveh zjutraj (z ozirom na ameriški čas). Takrat se je zbralo v nekem hotelu 14 oseb, v dvorani pa je izgledalo ob stenah kakor v kakem laboratoriju, toliko je bilo napeljanih raznih žic in postavljenih raznih aparatov. Alkohola niso pili, jedli pa so vse tako in v istem vrstnem redu kakor v Pittsburgu. V vseh mestih sveta se je tega banketa udeležilo nad 11.000 oseb.

Nova Kitajska

Znana voditelj belgijskih socialistov in večkratni minister za zunanje zadeve Vandervelde je po izbruhu novih nemirov na Kitajskem odpotoval sam na daljni vzhod, da prouči tamkajšnje razmere na licu mesta. O svojih vtisih na Kitajskem piše med drugim:

Kdor bere evropske časopise, misli navadno, da se je silno lahko poučiti o razmerah na Kitajskem v Kantonu ali pa v Šangaju. To mnenje pa je napačno. Tema in nejasnost je tu še veliko večja kakor je bila v Evropi leta 1914. in leta 1915. V Šangaju izhaja danes nad 100 listov, deloma kitajskih, deloma angleških, ampak vsem se pozna, da je cenzura tu silno stroga. Zato pa tudi domačini časopisom nič več ne verjamejo, ampak si sami iščejo svoje informacije.

Dolgotrajni nemiri pa nikakor ne vplivajo na ljudi tako kakor bi to bilo v Evropi. Ljudstvo res silno trpi tam, kjer se generali ravno vojskujejo. V Mandžuriji pa se državljanska vojska kar nič ne pozna. V Mandžuriji je hudo le tam, kjer je deželo opustošila silna povodenj. Neki francoski častnikar, ki je prepotoval vso Mandžurijo, poroča, da je maršal Yen mogoče slab general, zato pa je toliko boljši upravnik.

Široke mase ljudstva se za vojno sploh ne brigajo, ampak hodijo čisto mirno vsak dan na svoje delo. V trgovinah in v fabrikah delo prav nič ne trpi in nič ne zastaja. Ker podjetja trpe, to trpe le indirektno, ker se vesled nemirov

manjša kupna moč prebivalstva. Moderna industrija se celo vedno bolj žiri.

Nikjer pa ni napredek mlade Kitajske tako viden kakor v Šangaju. Še leta 1845. je bilo to mesto pristanišče tretje vrste, danes pa je Šangaj po velikosti šesto pristanišče sveta. Prebivalstvo kar skokoma raste in mesto šteje danes že 3 milijone prebivalcev. Ni pa tudi zlepa mesta na svetu, kjer bi bilo skupaj toliko bogatije in toliko beračije.

Posebno značilno pa je za Šangaj, kako tam stalno raste in kako se vedno bolj in bolj uveljavlja domači, kitajski kapital. Sicer domačini še nimajo vse industrije v svojih rokah, so pa gospodje v trgovini, kjer vse tujce vedno bolj izpodrivajo. Tako je mlada Kitajska na najboljšem potu, da postane ne le nacionalistična, ampak tudi kapitalistična država.

Otvoritev angleško-indijske konference

S pozdravnim govorom angleškega kralja je bilo v sredo otvorjeno v Londonu takozvano »zborovanje pri okrogli mizi«. Na konferenci se posvetujejo o bodoči indijski ustavi. Zastopan pa ni na konferenci indijski narodni kongres, ki stoji pod vplivom Ghandija. Naša slika nam kaže nekaj odličnejših indijskih knezov (maharadž) v njihovih slikovitih nošah. Gornja slika: Nawab-a iz Bhopal-a, Gatiwar-ja iz Barode, na spodnji sliki maharadža iz Alwara, in maharadža iz Thalawara.

Zajec: »Oprostite, to je Vaš nos, kajne?«

Radio

Ljubljana, sobota, 15. novembra: 12.15 Plošče (mešan program). 12.45 Dnevne vesti 13.00 Čas, plošče, borza. 17.30 Plošče. 18.00 Viktor Pirnat: V dolini gradov (Kartuzija, Pieterje, III. del). 18.30 Radio orkester. 19.30 Ga. Orthaber: Angleščina 20.00 G. Jug poje samospjeve. 21.00 Jugoslovanska glasba, izvaja Radio orkester. 22.00 Časovna napoved in poročila. 22.1b Hawaii jazz. 23.00 Napoved programa za naslednji dan.

Zagreb, sobota, 15. novembra: 13.30 Vreme. Novice. 17.00 Radio orkester. 19.50 Uvod k prenosu. 20.00 Prenos iz Beograda: opera.